

A művészoktatás reformja

A közelmúlt becsületes, dolgozó művészei és érezték, hogy képzőművészeti közéletünkben nincsenek rendben a dolgok. A túltengő nepotizmus együtt és egyenként megátolta a szabad és lehetőségeiben egyenlő alkotó munkát, korrupció uralkodott valamennyi művészi közintézményünkön, s ez a burzsoá-szellem, mely csak a maga közelállónak biztosította a művészi termelést. Annak a titkos örökösödési rendszernek, mely Magyarországon apáról fiúra és rokonról rokonra szállította át a képzőművészeti élet kiváltságait, stábjumait, sőt a művészi lét kritériumait is, annak a rendszernek, mely még az eljövendő művészgenerációkat is a maga gazdasági és politikai osztályérdekének pórázán tudta tartani, ennek most, a proletárigazságszolgáltatás idején meg kell szünnie. Amint hogy meg is fog szünni — amire nézve garancia az a lelkes, serény munka, mely mostanában a közoktatásügyi népbiztosság illetékes osztályán folyik.

Egyelőre egy reformtervezet készül a népbiztosságon, mely új alapokra fogja fektetni az egész művész-oktatás kérdését, amit elsősorban a műhelyképzés, akadémiák és mesteriskolák platformján kíván megoldani. A tervezet rövidesen a nyilvánosság elé kerül. A mostani intézkedések természetesen még csak ideiglenes jellegűek, ezuttal inkább csak a legkirívóbb anomáliákat akarják orvosolni. Pillanatnyilag azonban nem is a gyors cselekvés a fontos, a kérdést egész rendszerében kell megoldani, ami intenzív és megfontolt intézkedéseket követel, olyanokat, melyek legapróbb részleteikben sem vétik el a nagy célt. Erre majd csak őszkor kerül sor.

Ideiglenesen, tehát erre a tanévre — addig is, amíg a művészet-oktatási reformtervezet teljesen el nem készül, — azokat a régóta megoldásra váró oktatás-személyi dolgokat intézték el, melyek a képzőműv-

szeti főiskolában, valamint a vele kapcsolatos mesteriskolában és női festőiskolában előadhatatlannak voltak. A *szobrászati mesteriskola* vezetőül Beck Ö. Fülöp és *Vedres Márk* szobrászművészeket, a *szépművészeti akadémiába* pedig Réti István és Pór Bertalan festőművészeket nevezték ki. Változás létesül a *női festőiskolában* is, melynek eddigi vezetője mégas koránál fogva már amugy sem bírja a fáradtságos munkát; ennek a munkának az ellátására egy fiatalabb, arravaló festőművészt szemeltek ki.

A reformtervezet szerint több, magasabb művészképzést szolgáló iskolát is állítanak az országban. Eddig *Kernstock Károly* festőművészt Nyerges-Ujfalu, *Berény Róbert* festőművészt pedig Budapesten bízta meg a népbiztosság azzal, hogy iskolájukat ilyen jellegűvé fejlesszék és vezessék. Az utóbbi időben keletkezett szabadiskolák közül a *Képzőművészeti Szabadiskolát* (Budapest, Haris-köz) vették köztulajdombá, az iskola élén *Vedres Márk* szobrászművésszel és *Bornemissza Géza* festőművésszel, mint tanárokká. Ezek az iskolák ezután természetesen — ellentétben a régi renddel, — nyitva állnak minden tehetséges proletárnak. De hogy az egyéb munkát végző proletárok speciális elhelyezkedésüknél fogva is meglegyék azt az iskolát, mely tanmenetében egyéb elfoglaltságukhoz teljesen hozzáadomul, ezért létesítették a *Proletár Képzőművészeti Tannüehelyt*, amiről a *Fáklya* már részletesen beszámolt. A Tannüehelynek, amit már szintén közöltünk, *Uitz Béla* festőművész vezetése alatt, *Nemes Lampért József* festőművész és *Medgyesi Ferenc* szobrászművész a tanárai.

Elintézték az *Iparművészeti Iskola* személyi részét is. Kinevezték a szobrászati szakra *Ferencai Béni* szobrászművészt, a díszítő szobrászati szakra *Reményi József* szobrászművészt, a kertművészeti szakra pedig *Wiegand Edét*.

Ezek egyelőre azok az intézkedések, melyekből a nagy és várva várt reformtervezetet őszi véglegesítése előtt utnak indították.